

زمان برگزاری مراسم یادبود رضا داوودنژاد

مراسم یادبود رضا داوودنژاد، بازیگر سینما و تلویزیون دوشنبه ۲۰ فروردین‌ماه برگزار می‌شود. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، پیکر این بازیگر که ۱۳ فروردین‌ماه از دنیا رفته، امروز ۱۸ فروردین‌ماه ساعت ۹ صبح از خانه سینما در خیابان وصال به سمت قطعه هنرمندان بدرقه می‌شود. مراسم یادبود رضا داوودنژاد، فرزند علیرضا داوودنژاد، کارگردان سینما روز دوشنبه ۲۰ فروردین‌ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰ در مسجد جامع شهرک غرب واقع در میدان صنعت، ابتدای بلوار فرزادی، نیش حسن سیف برگزار می‌شود. رضا داوودنژاد در پی عوارض عمل پیوند کبد، در ۴۳ سالگی درگذشت. او فعالیت سینمایی‌اش را با حضور در فیلم‌های پدرش آغاز کرد و «بی‌پناه» (۱۳۶۵)، نخستین فیلم سینمایی‌اش بود. فیلم «مصائب شیرین»، نام رضا داوودنژاد را بر سر زبان‌ها انداخت و او را نامزدبهترین بازیگر نقش اول مرد هفدهمین جشنواره فجر کرد. او همچنین در سریال‌های تلویزیونی مثل «پشت کنکوری‌ها» نیز بازی کرده بود.

«ماتریکس ۵» با یک تغییر بزرگ

قسمت جدید از سری فیلم‌های علمی تخیلی «ماتریکس» برای نخستین‌بار بدون حضور واچوفسکی‌ها در مقام کارگردان ساخته می‌شود. ایسنا ضمن اعلام این خبر به نقل از وبسایتی نوشت، استودیو برادران وارنر اعلام کرد که پنجمین فیلم «ماتریکس» در حال ساخت است و این اولین قسمت بدون حضور لانا یالیلی واچوفسکی به‌عنوان کارگردان خواهد بود در عوض درو گدارد، فیلم‌نامه‌نویس «مریخی»، وظایف فیلمساز را برعهده خواهد داشت. لانا واچوفسکی که کارگردانی آخرین قسمت «ماتریکس» یعنی «استاخیزها» در سال ۲۰۲۱ را برعهده داشت، به‌عنوان تهیه‌کننده اجرایی حضور دارد. هنوز مشخص نیست کیانو ریوز و کری آن ماس که در تمام فیلم‌های قبلی در نقش‌های نئو و ترینیتی مقابل دوربین رفتند، در قسمت پنجم حاضر خواهند بود یا خیر. درو گدارد که کارگردانی «ماتریکس ۵» را برعهده خواهد داشت، برای نوشتن فیلم‌نامه «مریخی»، اقتباس علمی-تخیلی به کارگردانی ریڈلی اسکات و با بازی مت دیوم، نامزد دریافت جایزه اسکار شد.

فضای رسانه‌ای دنیا به نفع غزه

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی روز جمعه ۱۷ فروردین‌ماه با حضور در راهپیمایی روز جهانی قدس با بیان اینکه نخستین‌بار است که رژیم صهیونیستی را این‌گونه در فضای رسانه‌ای شکست خورده می‌بینیم، تاکید کرد: «فضای رسانه‌ای در دنیا بر اثر روشنگری خبرنگاران و رسانه‌های مستقل و رسانه‌های عزیز کشورمان کاملاً به نفع جریان مقاومت و غزه تمایل پیدا کرده است که خود را در اجتماعات چندصد هزار نفری در فضاهای فرهنگی و هنری و ورزشی نشان می‌دهد و این جای تقدیر از همکاران رسانه‌ای در داخل کشور هم دارد که در این مدت با هم و در کنار هم برای موضوع غزه در میدان بودند.» مرکز روابطعمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن اعلام این خبر نوشت محمدمهدی اسماعیلی در حاشیه برگزاری راهپیمایی در جمع خبرنگاران گفت: «رژیم صهیونیستی با کودک‌کشی خود، روی تمام سفاکان تاریخ را سفید کرده است.»

راوی روزگاران سالخورده

نگاهی به کارنامه هنری فرامرز اصلانی که در نخستین روز بهار پیر کشید

کشاورز (فعلی) در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ نوشت؛ زمانی که خیابان تخت طاووس (شهید مطهری فعلی)، شمال شهر محسوب می‌شد و مردم برای سیزده‌بدر به بلوار می‌آمدند. سال‌ها بعد فرامرز جوان به همراه دوستانش در این بلوار درس می‌خواندند. بعدتر که به لندن رفت و تحصیل روزنامه‌نگاری کرد و چندساله را نیز در لس آنجلس گذراند، شهر بسی تحول از سر گذراند. «در سال‌هایی که آب‌کرج برای خود بلواری شد و چندین رستوران و چاپخانه و ساختمان‌های چنداشکوبه در این سو آن سوی آن ساخته شد، من در ایران حضور نداشتم. سال ۱۳۵۴ به تهران رفتم و پس از ده سال شهر را بسیار دگرگون دیدم. تهرانی که من پشت سر نهاده بودم، شش‌پری بود که هنوز آنچنان گسترش نیافته بود و شهروندان زیادی نداشت.»

فرزاد نعمتی خبرنگار گروه فرهنگ

شاید گزیده کاری و احترام و درعین حال جذابیت روزافزون اصلانی بود که باعث شد حمید نعمت‌الله دو دهه پیش در فیلم بوتیک این دیالوگ را برای شخصیت افسانه چهره‌آزاد خطاب به جهانگیر و پسر جوان گرفتار مواد گیتاربه‌دستی بنویسد: «ببین فوزک پای اصلانی خدا ایامرز را بزن». «فوزک پا» را البته فریدون فروغی خوانده بود، اما اینک و در عبور از دهه‌ها نام فرامرز اصلانی نیز می‌تواند لااقل از نظر گزیده کاری در کنار خوانندگانی چون فریدون فروغی بنشیند؛ خوانندگانی که به هر بهایی نخواندند و آنچه می‌خواندند نسبتی با زیست خویش و زمانه‌شان داشت. پس شاید برای فهمیدن رخدادی به نام فرامرز اصلانی در تاریخ موسیقی ایران نیکوتر آن باشد که سراغ زیست و زمانه‌اش برویم و بکوشیم دریابیم که در او بر او چه گذشت؟

▼ بچه کوچ آب فرامرز ما

اصلانی، زاده ۱۳۲۴ کوچ آب فرامرز ما در خیابان پاستور تهران بود. چندماه بیشتر البته نداشت که خانواده‌اش به خیابان فرهنگ محله امیریه نقل مکان کردند. خانواده‌ای فرهنگ‌دوست داشت و در همان دوران کودکی علاوه بر موانست با بسیاری از بزرگان هنر و ادب و موسیقی، مهر تهران هم به‌دلش افتاد. همین چندسال پیش بود که برای مجله «دالان» چاپ تهران روایتی جذاب از بلوار آب‌کرج (بلوار

آخرین خمیاگر نسل طلایی ترانه

حمید ناصحي منتقد موسیقی

فارسی‌زبانان در طول تاریخ به نسبت عمده فرهنگ‌های زبانی دیگر، نگاهی متفاوت و ویژه به کلام و شعر داشته‌اند. از این‌روست که شعر فارسی احتمالاً تنها آورده فرهنگی مهم ما در دنیای مدرن تلقی می‌شود. همین نگاه ویژه به کلام است که خنیاگری را در آفرینش ترانه‌های فارسی کمیاب جلوه می‌دهد. یک آهنگساز یا خواننده از نظر یک فارسی‌زبان، همیشه نمی‌تواند یک شاعر خوب هم باشد و انتظارات مخاطب را در خلق کلام ترانه‌اش برآورده کند. حال در این میان اگر یک کارورز موسیقی جسارتی به خرج دهد و کلام ترانه را نیز خود خلق کند، گذارش به لبه تیغی افتاده که عبور از آن، او را در قامت یک خنیاگر، مقبول خاص و عام خواهد کرد.

▼ عارف‌زوی: نخستین خمیاگر

عارف‌زوی، اولین خنیاگر بزرگ ترانه مدرن فارسی است که بی‌پروا در

▼ از لندن تا حافظ

فرامرز اصلانی که شیفته گیتار ویگن و صدای آرتوش بود، در اوج هیاهوی بیت‌بند‌های دهه ۴۰ و اقبال موسیقی پاپ غربی برای ادامه تحصیل به لندن رفت. اصلانی در خانواده‌ای اهل هنر رشد کرده بود. پدرش ساز می‌نواخت و مادرش صدایی خوش داشت و پدربزرگش با سعدی و حافظ و متون ادبی فارسی، کودکی او را به ادبیات پیوند می‌زد و منزل پدری‌اش محفل گاه‌وبی‌گاه بزرگان موسیقی و شعر و ترانه بود. حالا در پس آن هم‌زیستی همواره با ادب و هنر به لندن دهه ۶۰ میلادی و هنگامه غلیان سنتره‌ها و شاهکارهای ترانه‌ی جهان وارد شده بود. در دانشگاه، روزنامه‌نگاری می‌خواند و ادبیات دنیا را مرور می‌کرد و طرفه اینکه شاعری چون «بیژن الهی» هم‌راه و هم‌خانه‌اش بود و حتی با او کتابی از اشعار یونانی ترجمه و منتشر کرد. در همان ایام در ادامه ذوق نوجوانی، گیتار هم می‌نواخت و ترانه هم می‌ساخت. آگاهی از ادبیات ایران و جهان و هم‌زمان آشنایی با موسیقی و ترانه روز دنیا به‌تدریج از او خنیاگری بی‌بدیل ساخت. این اتفاق تقریباً در همان ایام در موسیقی برای سیاوش قمیشی و در ترانه برای شهیار قنبری افتاد بود که مدتی در جوانی ساکن لندن بودند. اما فرامرز اصلانی در خنیاگری بود که از آن فضا تأثیر گرفت. اصلانی در میانه دهه ۵۰ خورشیدی آفریده‌هایش را با خود به ایران آورد و در اولین اجرای جدی در محفلی رسمی چشم‌ها را خیره کرد. آلبوم «دل‌مشغولی‌ها» در سال ۱۳۵۶ نقطه آغاز شهرت و محبوبیت او و سبک ساده و دلپذیرش شد تا جایی که از ده پکان ترک ترانه «اگه یه روز» او را بازخوانی کرد؛ ترانه‌ای که تا امروز هم چنان از محبوب‌ترین ترانه‌های فارسی است. یک سال بعد